

1. Сасно Ю. Гендерні стереотипи та ставлення громадськості до гендерних проблем в українському суспільстві / Ю. Сасно, Л. Амджадін, М. Васильчук, Г. Герасименко. К.: Основи, 2010. С. 142.
2. Карчевська О.В., Літвін Л.А. Гендерний паритет у політиці як чинник консолідації демократії: досвід держав Європи. Гілея: науковий вісник. 2018. №128. С.320-324.
3. Філіпс С. Д. Гендер і державна політика. Дискурс, ідентичність і думка: внесок фемінізму до політичних студій / Філіпс С. Д. К.: Основи, 2004. 101 с.
4. Цікул І. Проблеми інтеграції жінок в органи влади України. Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових статей. Історія. Політичні науки. Міжнародні відносини. Чернівці: Рута, 2007. Вип. 325-326. С. 168-173.

Яна Лазарєва

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції

Науковий керівник:

Захарченко О. В.

викладач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ У МІСЦЕВОМУ САМОВРЯДУВАННІ

Гендерна рівність між чоловіками та жінками в усіх сферах життєдіяльності виступає не лише як одна із вимог дотримання принципів демократії та соціальної справедливості, але й передумовою для сталого економічного розвитку. Тому досить справедливим буде твердження, що вирішення проблеми, яка стосується гендерної нерівності вважається одним із найважливіших завдань будь - якого рівня влади, враховуючи й місцеве самоврядування.

У одному зі своїх інтерв'ю Тетяна Бобриченко, уповноважена із забезпечення рівних прав та можливостей у Виконавчому комітеті Вознесенської міської ради, наголосила наступне: «Робота щодо впровадження гендерних питань почалася для нас із визнання гендерної рівності як одного з основних аспектів сталого розвитку та прав людини» [1].

Міськове самоврядування, яке вважається одним із рівнів управління, найближчим до громади, має найкращу роль задля залучення жінок та чоловіків до процесу управління. Врахування інтересів, потенціалів та потреб кожної статі має вирішальне значення для обґрунтованих рішень, справедливого розподілу ресурсів, переваг та відповідальності між жінками та чоловіками, а також рівного доступу до послуг та переваг місцевого економічного розвитку.

«Коли ми розпочали аналіз бюджетних програм, ми виявили, що часто зосереджуємося на інфраструктурі, не враховуючи інтересів та потреб конкретних груп людей. Крім того, чітко розуміли, що неможливо розробити ефективну гендерну політику на місцевому рівні без виявлення існуючих гендерних розривів. Тому була створена робоча група для збору та аналізу гендерної статистики», — розповідає Тетяна Бобриченко [1].

Справедливою є думка Суислової І. про те, що однією з найбільш гендерних проблем сучасної України є обмежений доступ жінок до уряду загалом та до місцевих органів влади зокрема. Оскільки, незважаючи на те, що жінки в Україні де-юре мають рівні права з чоловіками, вони де-факто все ще зазнають дискримінації на політичному полі, оскільки вони недостатньо представлені на рівні прийняття політичних рішень [2].

Безумовно, досягнення гендерної рівності неможливе без наявності відповідного механізму реалізації прав і свобод, а зміни в суспільстві, звичайно, відбуваються через політичний процес, монополними власниками якого все ще залишаються переважно чоловіки. Втім зміни у суспільстві, у тому числі й у їх гендерному вимірі, можуть відбутися лише за умовою, якщо такі зміни відбудуться у територіальних громадах. У сучасному міжнародному політичному й соціологічному дискурсі поняття місцевого самоврядування, децентралізації та функціонування територіальних громад досить часто розглядають у зв'язку з поняттям гендеру [3].

Отже, проаналізувавши вищевикладений матеріал, ми можемо стверджувати, що на сьогодні досить часто спостерігається те, що поступово гендерна політика стає обов'язковим елементом забезпеченні національної та регіональної політики у різних сфе-

1. Українська правда. Спецпроект «Від можливостей до змін». Чи є гендерна політика на порядку денному в регіонах? Від 18 лютого 2021. URL: <https://life.pravda.com.ua/projects/vid-mozhlyvostei-do-zmin/2021/02/18/243970/> (дата звернення 30.05.2021)

2. Суслowa I. Участь жінок в Українській політиці. Вісник Центральної виборчої комісії. 2016. № 2 (34). С. 18–19.

3. Аналіз вразливості жінок та чоловіків в контексті децентралізації на територіях України, що постраждали від конфлікту. Нікого не залишити осторонь. Звіт. Вересень 2017. Підготовлений у рамках спільної програми ПРООН та ООН Жінки «Відновлення управління та сприяння примиренню в постраждалих від кризи громадах України». 72 с.

Дмитро Лебеденко
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності

Науковий керівник:
к.ю.н. **Резворович К. Р.**
завідувач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОЛІТИКА ВПРОВАДЖЕННЯ РІВНОПРАВНОСТІ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ НА ОСНОВІ СТРАТЕГІЇ ТА ПРИНЦИПІВ ГЕНДЕРУ ЯК ОСНОВНОЇ ЛІНІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Постійні нерівності між чоловіками та жінками всупереч фундаментальним людським правам створюють проблеми розвитку для суспільства. І це питання стоїть дуже гостро та потребує ретельного розгляду і вирішення, а також прийняття деяких висновків виходячи з цієї проблеми.

На мою думку, рівноправність між чоловіками та жінками це означає однакові права та свободи, як для чоловіка, так і для жінки, а саме вибір професії, право займати керівні посади, приймати участь у політичних та економічних сферах країни. Все це призведе до розвитку та отримання користі від досягнутих результатів, не зважаючи і відкинувши гендерну нерівність.

Рівноправність між чоловіками та жінками, тобто рівність між гендерами можна досягти лише за умови визнання схожостей і відмінностей між ними. Тому для того, щоб досягти цього повинні брати участь у досягнутті цієї мети як учасники, так і учасниці, трбто і чоловіки, і жінки. Саме так можна буде досягти позитивного результату і уникнути від дискримінації гендері, а також сексизму і гендерної нерівності.

Сучасні гендерні теорії та вчені не хочуть доказати, що є відмінності між чоловіками і жінками, це і так зрозуміло, що відмінності є. Починаючи від фізичних і до духовних, і соціальних. Вони хочуть довести до суспільства те, що ці відмінності не такі важливі, для нормального функціонування суспільства вони не заважають, як важлива соціокультурна оцінка та інтерпретація, а також побудова владної системи на цій основі. На цій основі проводяться не лише дослідження щодо відмінностей між гендерами, але й аналіз влади і панування на цій основі, які проявляються через гендерні ролі і відносини.

За словами дослідника Майкла Кіммея, «гендер є не просто системою класифікації за допомогою якої біологічні істоти чоловічої і жіночої статі сортуються, розрізняються і соціалізуються в еквівалентні статеві ролі. Гендер також висловлює універсальну нерівність між жінками і чоловіками. Коли ми говоримо про гендер, ми також говоримо про ієрархію, владу і нерівність, а не лише про звичайну відмінність» [1, с.28].

Актуальним питанням на сьогоднішній день є інституційної трансформації, оскільки до цього питання також залучаються державні служби. Оскільки, державний службовець, є об'єктом суспільних відносин між громадянами та країною і законом. Розвиток повинен бути з проміжком часу, тобто не сильний, а помірний, оскільки це дуже впливає на прийняття і допомогу, щодо службових рішень.